

[Per Hækkerup.]

NATO, og det ærede medlem sagde i den forbindelse, at det virkede ejendommeligt, at forslaget skulle forelægges for NATOs generalstab, før det blev forelagt i folketinget. Jeg vil give udtryk for den modsatte opfattelse. Jeg vil tro, at folketinget ville sætte pris på, når behandlingen af lovforslaget skal finde sted, at man ved bedømmelsen af lovforslaget har ikke bare de danske militære sagkyndiges syn på det, men at man under hensyn til, at Danmark er medlem af NATO, og at dets forsvar skal ses som et led i det fælles NATO-forsvar, også må være interesseret i at kende NATO-forsvarsstabens syn på det danske lovforslag, og det forekommer mig helt ejendommeligt, at det ærede medlem skulle mene, at det ville være bedre, at vi blev bekendt med dette syn bagefter. Når det ærede medlem imidlertid formulerer sin udtalelse sådan, at vor fremgangsmåde er ensbetydende med, at NATOs generalstab går forud for folketinget, så er det en helt forkert udlægning af tingene. Det er det danske folketing, der skal træffe afgørelsen af, hvilken forsvarsordning vi skal have, ikke NATOs generalstab.

Jeg har mærket mig, at det ærede medlems partiblåd i søndags beskæftigede sig med det samme spørgsmål og i en hånlig tone talte om, at nu skulle den danske forsvarsminister ned og stå skoleret for NATO-myndighederne, og i den forbindelse udtrykte megen bekymring for Danmarks selvstændighed, som jo reelt var gået tabt som følge af, at dette fandt sted. For en gangs skyld interesserede det mig at blade lidt længere om i det ærede medlems partiblåd, og dér fandt jeg — samtidig med denne bedømmelse af situationen: Danmarks tab af sin selvstændighed og af sin suverænitet — som overskrift over en omtale af dette besøg sat op med meget store bogstaver: Danmarks militære udgifter kræves sat op med 40 pct. — og det fremgik af teksten, at det var NATO-myndighederne, der skulle have krævet, at Danmark gjorde det. Nu mener jeg, at det ærede medlem og hans partiblåd må se at blive enige med sig selv om, hvad det er, man mener, for hvis man mener, at NATO-myndighederne kræver militærbudgettet sat op med 40 pct., og man samtidig ved, at den danske rege-

ring fremsætter et forslag, som ikke indebærer en sådan forhøjelse, er det ikke muligt for det ærede medlem samtidig at påstå, at Danmark har afleveret sin selvstændighed i NATO. Enten må man mene, at kravet om de 40 pct. er forkert, eller også er det forkert, når det ærede medlem siger, at Danmark har afleveret sin selvstændighed. Begge synspunkter lader sig ikke forene.

Jeg lyttede med megen interesse til det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale, fordi det var første gang, han udtalte sig om udenrigspolitiske problemer her fra tingets talerstol, efter at skilsmissen — om jeg så må sige — er blevet en kendsgerning imellem ham og hans tidligere parti. Hvis ikke denne skilsmisse var indtrådt, ville man have troet, at det var repræsentanten for det kommunistiske parti, der holdt sin ordførertale. Der var ikke et eneste ord, der bare på et eneste punkt betegnede en anden vurdering af Sovjet eller vestmagterne end den, det ærede medlem tidligere har givet udtryk for. Alt i vest var sort, og alt i øst var smukt og hvidt. Det ærede medlem demonstrerede hermed, at hans opfattelse af alle de væsentlige spørgsmål også i den store politik er fuldstændig upåvirket af, at han har startet sit eget parti.

Thorkil Kristensen: Jeg takker for den højtærede udenrigsministers svar vedrørende det udenrigspolitiske nævn.

Om Mysoreplanen sagde den højtærede minister, at den for en stor del var et kulturelt projekt, der bl. a. skulle arbejde for den nordiske højskoletankes udbredelse i Indien. Jeg vil dertil gerne sige, at den er delvis et kulturelt projekt, men den er også et landbrugsfagligt, altså et teknisk projekt. I den gruppe af medarbejdere, der skal sendes derud, og som består af 5 danske, er det meddelt os, at de 4 skal være specialister på forskellige felter inden for landbrug, havebrug og eventuelt mejeribrug, og blandt de opgaver, disse eksperter skal tage sig af derude, nævner den redegørelse, vi har fået sendt, emner som jorddyrkning, redskaber, kvægavl, mælkeproduktion, fjerkræavl, havsager og frugtavl. Det er jo ikke kulturelle emner i sædvanlig forstand.

Dette viser, at denne plan i virkeligheden også for en stor del er en teknisk bistandsplan som så mange andre. Dette er ikke